

Arrest

nr. 54 278 van 12 januari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUYTENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeuner uit G. en bent u Kosovaars staatsburger. U bezit tevens de Servische nationaliteit. Aan het einde van de Kosovo-oorlog, toen het Servische leger zich terugtrok uit Kosovo, trok u met uw familie op 7 juli 1999 naar Smederevo (Servië) waar u verbleef tot 6 augustus 2002. U was er bij het Rode Kruis ingeschreven als vluchteling. Omdat er steeds minder werk in Servië was en omdat u er beledigd werd door Serviërs keerde u terug naar Gracanicë. Daar aangekomen, merkte u dat een Servische vrouw uit Prishtinë haar intrek in uw huis had genomen. Albanen en Serviërs verwittigden de Kosovaarse politie en verhinderden u uw huis binnen te gaan. De politie zei u terug te keren van waar u kwam. U werd hierbij soms voor enkele uren door de

politie vastgehouden. U had echter de eigendomsdocumenten van het huis en na twee weken kreeg u uw huis terug. Toen de Servische vrouw uw huis verliet, nam ze uw inboedel mee. In maart 2004 werd u door de Serviërs in uw dorp gedwongen een wachtpost in uw dorp te bemannen tegen een mogelijke aanval van Albanezen. U heeft er enkele uren de wacht gehouden. Er is toen verder niets gebeurd. In februari 2009 kwam u enkele Albanezen in het bos tegen toen u hout wou sprokkelen. De Albanezen zeiden u te blijven staan, dat er nog mensen zouden komen en dat u dan wel zou zien wat er zou gebeuren. U werd 1 uur vastgehouden en werd verbrand met een sigaret. Er werd u gevraagd wie de huizen van Albanezen had vernietigd tijdens de oorlog. Toen uw belagers onderling aan het praten waren, wist u te ontsnappen. U heeft dit incident niet aangegeven bij de politie. Enige tijd na dit incident werd u op straat beledigd door Albanese jongeren. Aangezien u geen problemen wou, ging u naar huis. Voordien werd u ook geregeld beledigd. U stelt verder slachtoffer te zijn van discriminatie (zo werd u geen werk aangeboden) en vreest u problemen mocht uw kind later naar school gaan en u vreest dat uw partner aangevallen zou worden wanneer u niet thuis bent. Uiteindelijk verliet u samen met uw partner K.S. (...) (O.V. 6.413.766) en jullie minderjarige zoon op 21 maart 2009 Kosovo, richting België waar u op 3 april 2009 asiel vroeg. U bent in het bezit van uw Servische identiteitskaart (dd. 8 april 2002), uw UNMIK-identiteitskaart (dd. 23 september 2002), de Servische nationaliteitsattesten van u en uw partner (dd. 18 januari 2007 en 30 juni 2007), de Servische geboorteaktes van u, uw partner en uw zoon, uw Servisch medisch boekje en dat van uw partner en ontslagdocumenten uit het ziekenhuis van uw zoon na diens geboorte.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient er gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens en na de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Gracanice wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele recente incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-

gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

U verklaarde Kosovo verlaten te hebben na er problemen gekend te hebben met zowel Serviërs als Albanen. Bij uw terugkeer naar Gračanice in 2002 had een Servische vrouw haar intrek in uw huis genomen. In 2004 werd u gedwongen de wacht te houden en in februari 2009 werd u door Albanen in het bos tegengehouden en opgesloten. U vreest problemen voor wanneer uw zoon naar school zou gaan of voor wanneer uw partner alleen thuis zou zijn. Wat betreft het feit dat een Servische vrouw uw huis had ingenomen in 2002, dient vastgesteld te worden dat u na twee weken uw intrek kon nemen in uw huis. Mits bemiddeling van derden had de vrouw uw huis verlaten. Dat de vrouw hierbij uw huis heeft geplunderd, heeft u nergens aangegeven (CGVS, p.8).

Aangaande het feit dat u in maart 2004 enkele uren gedwongen de wacht moest houden, dient vastgesteld te worden dat de veiligheidssituatie anno 2010 geenszins te vergelijken valt met die

van maart 2004. In de regio Prishtinë (waartoe Gracanice behoort) zijn reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten gemeld waarbij RAE gemeenschappen het doelwit waren. Uit informatie blijkt ook dat Roma uit de gemeente Gracanice volledige bewegingsvrijheid hebben binnen de gemeente. De Roma-gemeenschap kent geen grote veiligheidsproblemen. Er zijn wel enkele kleine problemen geweest omwille van religieuze redenen: Roma die het islamitische geloof aanhangen kregen te maken met provocaties. Uit informatie blijkt echter dat Roma in geval van moeilijkheden zonder probleem klacht kunnen indienen bij de politie. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Er dient wel vastgesteld te worden dat Roma, meer dan zes maanden na de oprichting van de gemeente Gracanice nog niet geïntegreerd zijn binnen de nieuwe gemeentelijke structuren en dat Roma het slachtoffer zijn van discriminatie. De beperkte integratie is voor een deel te wijten aan de trage vooruitgang van het decentralisatieproces waarbij de gemeente Prishtinë bevoegdheden overdraagt aan de nieuwe gemeente Gracanice. De gemeente is dan ook in volle ontwikkeling en het vraagt tijd om al deze bevoegdheden te incorporeren. Uit informatie blijkt dat de Roma-gemeenschap in de gemeente Gracanice vertegenwoordigd is door een lokale Roma-partij en dat er 1 Roma werkt als gemeentelijke ambtenaar die verantwoordelijk is voor mensenrechten en gendergelijkheid. Roma beschikken tevens over lokale gemeenschapsleiders in verschillende dorpen in de gemeente. De Roma-gemeenschap kan in de gemeente eveneens terecht bij verschillende NGO's en internationale organisaties die zich specifiek toeleggen op problemen waarmee Roma in Gracanice geconfronteerd worden. Wanneer Roma menen dat hun rechten geschonden werden door een overheidsinstantie kunnen ze in de gemeente terecht bij het bureau van de Ombudsman in Gracanice. Roma kunnen ook terecht bij de NGO 'Civil Rights Program – Kosovo' (CRP/K) die onder meer gratis juridisch en bijstand verleent aan oa Roma. De NGO werkt nauw samen met het UNHCR voor de implementatie van het UNHCR actieplan 'Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo'. Dit houdt in dat individuen van deze gemeenschappen worden bijgestaan vanaf de registratie in het bevolkingsregister tot de afgifte van documenten.

Wat betreft de gebeurtenissen van februari 2009 dient gewezen te worden op een tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en die van uw vrouw. U beweerde in februari 2009 door Albanezen in het bos werd tegengehouden en gedurende een uur werd opgesloten en mishandeld. Zo werd u met een sigaret brandwonden toegebracht (CGVS, p.9-10). Uw partner zou hiervan op de hoogte zijn (CGVS, p.10). Uw partner beweerde echter dat dit incident zich twee à drie jaar voor uw vertrek naar België in april 2009 afspeelde (CGVS partner, p.7-8). Uw geloofwaardigheid komt hierdoor op de helling te staan. Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u, als gevolg van uw problemen, of een eventuele herhaling ervan in geval van een terugkeer naar Kosovo geen of onafdoende beroep kan/kon doen op de hulp en de bescherming van de lokale Kosovaarse of de ter plaatse aanwezige internationale autoriteiten. U verklaarde nav de feiten van februari 2009 niet naar de politie te zijn gegaan omdat u de daders niet kende, omdat dat Albanezen tegen elkaar niet opkomen en omdat u meent dat het optreden van de politie toch tot niets zou leiden omdat Roma gehaat worden in Kosovo (CGVS, p.10). Het feit dat de Servische vrouw in 2002 uw huis heeft leeggeroofd heeft u evenmin aangegeven, u wist immers niet waar dat te doen (CGVS, p.8). Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er steeds klacht tegen onbekenden kan ingediend worden. Verder blijkt uit informatie van het Commissariaat-generaal dat Gracanica een eigen politiekantoor en dat er 3 politiekantoren in Prishtinë (waartoe Gracanice tot voor kort bij behoorde) zijn. In alle politiekantoren zijn EULEX-agenten actief en Zweedse KFOR-troepen dragen de verantwoordelijkheid voor de gemeentes. Uw verklaringen zijn bijgevolg niet afdoende om uw nalaten te staven. Zoals reeds aangehaald bieden de in Kosovo aanwezige veiligheidsdiensten (KFOR, KP, UNMIK, EULEX) bovendien voldoende bescherming voor de verschillende minderheden, met inbegrip van de RAE, doordat de verschillende politiemachten en KFOR wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. U verklaarde bovendien na 2002 geen problemen meer gekend te hebben met de politie of enige ander autoriteit in Kosovo (CGVS, p.14).

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden (hoge werkloosheid, belemmeringen in de toegang tot onderwijs en gezondheidszorg...). Een ernstige beperking van de uitoefening van fundamentele grondrechten, in het bijzonder van politieke, sociale (gezondheidszorg, onderwijs, sociale zekerheid...) en economische rechten, begint voor de RAE vaak met een gebrek aan registratie als inwoner van Kosovo en met het daaruit voortvloeiend ontbreken van de nodige identiteitsdocumenten. De Kosovaarse overheid is zich hiervan bewust en onderneemt stappen ter eliminatie van dit probleem. Zo communiceerde het Bureau van de Eerste Minister aanbevelingen aan de gemeenten om de registratie van RAE te verzekeren en stelde ze leden van de RAE-gemeenschap vrij van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Daarenboven initieert ook het UNHCR programma's om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen, zo ondermeer in september 2006 (startdatum van de implementatie van

de 'Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali en Egyptian community in Kosovo') en juni 2008. Over het algemeen kunnen de RAE die geregistreerd zijn zich probleemloos tot de lokale autoriteiten wenden voor het verkrijgen van identiteitsdocumenten en kunnen zij in principe op basis hiervan hun rechten laten gelden en bijvoorbeeld een beroep doen op sociale hulpverlening in hun gemeente van origine indien zij aan de wettelijk gestelde algemene voorwaarden voldoen. Uit de door u voorgelegde documenten blijkt dat u in Kosovo bent geregistreerd en toegang had tot de gezondheidszorg.

Wat betreft uw verklaringen slachtoffer te zijn van discriminatie (zo zou u geen werk aangeboden worden) (CGVS, p.3), kan verwezen worden naar het feit dat de gemeente in volle ontwikkeling is en tijd vraagt om al haar nieuwe bevoegdheden te incorporeren. Zo opende de gemeente in augustus 2010 een eigen 'Centrum voor Sociaal werk' waardoor het een eigen beleid kan voeren en de werkloosheid kan aanpakken. Het IOM (Internationale Organisatie voor Migratie) steunt in de gemeente een programma waarmee het armoede en werkloosheid wil aanpakken. Het Community Stabilisation Programme (CSP) zal zijn steun verlenen voor het oprichten van micro-ondernemingen en het ondersteunen van inkomstengenererende projecten. Daarnaast ondersteunt de OVSE een gratis busdienst voor minderheden die Gracanicë met verschillende buurgemeentes verbindt. De busdienst moet problemen van bewegingsvrijheid aanpakken en minderheden in staat stellen toegang te krijgen tot winkels, markten, onderwijs, gezondheidszorg en welzijnszorg, alsook gemeentelijke en centrale instellingen.

Wat betreft uw vrees dat uw zoon problemen zou kennen mocht hij in de toekomst naar school gaan dient opgemerkt te worden dat het onderwijssysteem in Kosovo open staat voor leden van de RAE-gemeenschap, maar het valt niet te ontkennen dat in de praktijk velen onder hen laaggeschoold blijven en de schoolbanken vaak al snel weer verlaten. Meerdere factoren werken deze situatie in de hand, waarvan de belangrijkste zijn: armoede, een gebrekkig bewustzijn bij de ouders van het belang van scholing. Ook hier dient evenwel vastgesteld te worden dat acties op het getouw worden gezet om de integratie van RAE in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren. Vooreerst is ook inzake onderwijs het beleid gericht op integratie en niet op discriminatie. Zo heeft het Kosovaars Ministerie van Onderwijs voor de periode 2007-2017 een plan uitgewerkt voor de integratie van de RAE in het onderwijs. Daarnaast hebben sommige parallelle scholen in Kosovo (scholen die werken met de curricula van de Republiek Servië) de onderwerpen van Roma-taal en Roma-cultuur geïntroduceerd. In Gracanicë kunnen Roma terecht in de Servische onderwijsinstellingen evenals in het onderwijscentrum van de NGO "Balkan Sunflowers".

Uit uw Servisch nationaliteitsattest blijkt dat u tevens de Servische nationaliteit heeft. Uw vrees dient bijgevolg eveneens ten aanzien van Servië beoordeeld te worden. In de periode 1999 tot 2002 verbleef u in Servië en kreeg u te maken met verbale bedreigingen. U meent hier opnieuw slachtoffer van te kunnen worden (CGVS, p.14). Dergelijke verbale bedreigingen zijn echter geenszins gelijk te schakelen met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming. Informatie bevestigt dat Roma in Servië worden achtergesteld, bijvoorbeeld op de arbeidsmarkt. Naast hun lage scholingsgraad spelen vooroordelen tav Roma hierbij inderdaad een rol. Uit diezelfde informatie blijkt echter ook dat de autoriteiten in Servië deze discriminatie in toenemende mate erkennen en bijgestaan door de internationale gemeenschap voor dit complex probleem een oplossing trachten te vinden en maatregelen nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van 'The Decade of Roma Inclusion 2005-2015' - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid, concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van de Roma op gebied van onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg en arbeid te verbeteren. Tevens blijkt dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk worden vervolgd door de Servische justitie. Informatie stelt dat teruggekeerde Roma vaak niet beschikken over de nodige documenten, net zomin ze de Servische nationaliteit hebben, wat kan zorgen voor moeilijkheden bij de inschrijving. U verkeert echter niet in deze situatie: u bent in het bezit van een Servische identiteitskaart uitgereikt op 8 april 2002, welke geldig is voor tien jaar. Wat de algemene situatie van Roma-zigeuners in Servië betreft, dient te worden opgemerkt dat deze anno 2010 op zich geen aanleiding geeft tot het hebben van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van aard dat er sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Zij betreffen immers enkel uw identiteit en die van uw gezin, welke niet in twijfel wordt getrokken.

In het kader van de asielaanvraag van uw partner K.S. (...) werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat zij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat zij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin zij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat de verzoekende partij zich beroept op een schending van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

Zoals blijkt uit de bestreden beslissing werd de verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aangezien de veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid voor RAE in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 objectief verbeterd is, dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld, dat de Roma in Kosovo zich in moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, echter het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingrechtelijke zijn in, dat het beleid van de Kosovaarse overheid gericht is op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie en vervolging, dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, dat Roma zonder problemen klacht kunnen indienen bij de politie en steeds terecht kunnen bij het bureau van de Ombudsman in Gracanice, dat het Kosovaarse Ministerie van Onderwijs voor de periode 2007-2017 een plan heeft uitgewerkt voor de integratie van de RAE in het onderwijs en dat de autoriteiten van Servië de discriminatie ten aanzien van Roma in toenemende mate erkennen en bijgestaan door de internationale gemeenschap voor dit complex probleem een oplossing trachten te vinden en maatregelen nemen.

2.2 In haar verzoekschrift tracht de verzoekende partij de in de bestreden beslissing weergegeven motivering te weerleggen. Vooreerst betwist de verzoekende partij de motivering van de adjunct-commissaris omtrent de algemene veiligheidssituatie van de Roma in Kosovo. Zij stelt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een veel te algemene en vage conclusie heeft getrokken uit de aangehaalde documenten, dat het een appreciatie van het Commissariaat-generaal betreft aangezien de verzoekende partij van mening is dat de bescherming niet toereikend is en dat de uiteenzetting van het Commissariaat-generaal de werkelijkheid tracht te verdoezelen achter mooie plannen en goede bedoelingen van allerlei belangenorganisaties en van de overheden. De verzoekende partij verwijst tevens naar een rapport van 2 juli 2009 van de speciale mensenrechtencommissaris voor Kosovo.

De Raad stelt vooreerst vast dat de informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept opgenomen is in het administratieve dossier. De verzoekende partij beperkt er zich toe op een algemene wijze kritiek te uiten over de volledigheid van de door de verwerende partij gehanteerde bronnen en tracht deze informatie te weerleggen, waarmee ze niet vermag de op deze bronnen gefundeerde juistheid van de informatie van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te weerleggen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat zowel lokale als internationale autoriteiten in Kosovo in staat zijn effectieve bescherming te bieden. Het is echter aan de asielzoeker om aannemelijk te maken dat zijn specifieke toestand afwijkt van de algemene situatie weergegeven door het Commissariaat-generaal, tenzij hij natuurlijk aantoon dat de informatie waarop het Commissariaat-generaal zich steunt om zich een beeld te vormen van de algemene toestand in Kosovo, onjuist is. De verzoekende partij maakt dit *in casu* echter niet aannemelijk.

Een loutere verwijzing naar het 'Report of the Council of Europe Commissioner for Human Rights' *Special Mission to Kosovo* van 2 juli 2009 volstaat niet om aan te tonen dat de verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.3 Verder stelt de verzoekende partij dat de drempel om bescherming te vragen en om vertrouwen te hebben in 'vreemde' autoriteiten zeer hoog, laat staan onoverkomelijk is voor de meeste Roma, gezien discriminatie en socio-economische achterstelling en dat de talrijke instanties, nationale en internationale inefficiënt werken om de veiligheid te garanderen. De verzoekende partij neemt aan dat de discriminatie een manier van vervolging is en verwijst hierbij naar rechtspraak van de Raad van State. De verzoekende partij stelt dat het leven in Kosovo haast ondraaglijk is gezien Kosovo etnisch puur is, dat de toegang tot het onderwijs haast onmogelijk is omwille van (bewuste) gebrekkige overheidswil, dat het beleid dat gericht is op de integratie van Roma betwist is. Bovendien stelt de verzoekende partij dat zij moslim is, en dat de procedure voor het neerleggen van klachten en het afhandelen slechts de theorie zijn maar in de praktijk hiervan niets van voort komt.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat er door de door haar aangehaalde problemen effectief sprake kan zijn van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. De verzoekende partij beperkt zich in haar uiteenzetting tot vage beweringen en betwistingen van de vaststelling van de adjunct-commissaris zonder echter concrete elementen aan te brengen. Deze blote beweringen zijn echter niet afdoende om de bestreden beslissing te weerleggen of te ondergraven. De verzoekende partij dient immers minstens met concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat de informatie waarop het Commissariaat-generaal steunt niet correct is, wat *in casu* niet het geval is.

2.4 De Raad stelt vervolgens vast dat de verzoekende partij zich beperkt tot het ontkennen en minimaliseren van de vastgestelde tegenstrijdigheid in de bestreden beslissing en tot het verstrekken van een *postfactum* verklaring, die de vastgestelde tegenstrijdigheid echter niet kan ontkrachten. De in de bestreden beslissing opgesomde tegenstrijdigheid vindt haar oorsprong in het administratief dossier en kan niet enkel berusten op een 'kleine vergissing' van de echtgenote van de verzoekende partij.

2.5 Ten slotte stelt de verzoekende partij dat een 'vlucht' naar Servië geen realistische optie is, ook al kan zij in principe dat land binnengeraken aangezien het ultranationalistische Servië een groot probleem heeft met minderheden, inzonderheid Roma en dat spijs – opnieuw theoretische- plannen en beschouwingen de situatie onmenselijk is voor Roma. De Raad dient hier nogmaals vast te stellen dat de verzoekende partij zich beperkt tot het uiten van algemene kritiek omtrent de informatie van het Commissariaat-generaal. De verzoekende partij slaagt er echter niet in om aan te tonen dat haar

specifieke toestand afwijkt van de algemene situatie weergegeven in de bestreden beslissing of dat de algemene informatie foutief zou zijn.

2.6 *In fine* vraagt de verzoekende partij haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen omwille van dezelfde feiten en gegevens die aangehaald werden ter staving van de asielaanvraag. De bewijslast ligt daarvoor evenwel bij haar (RvS 3 september 2008, nr. 185.993) en er dient vastgesteld dat zij niet *in concreto* aangeeft op welke wijze artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet geschonden zou zijn, noch geeft zij *in concreto* aan waarom zij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van voormeld artikel 48/4.

Tevens zijn in het administratief dossier geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat de verzoekende partij in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend en elf door:

mevr. C. BAMPS,

voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS